Świetna … J… . 213. Sobota 14. Września 1872. Rok 62.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył wydać następujące pismo odręczne:

Kochany ministrze Bitto! Uwalniając Pana w łasce z posady ministra sprawiedliwości, nadaję Panu w uznaniu skutecznej i znakomitej czynności, jakiej Pan na tym urzędzie a szczególnie przy organizacyi rządowej dowiodłeś, godność rzeczywistego tajnego radcy z uwolnieniem od taxy.

Buda, 4. września 1872.

Franciszek Józef m. p.

Melchior hr. Lonyay m. p.

Kochany ministrze Pauler! Uwalniając Pana w łasce i z uznaniem wiernych i gorliwych usług od urzędu ministra wyznań i publicznego oświecenia, mianuję Pana zarazem na przedstawienie Mego węgierskiego ministra-prezydenta Moim węgierskim ministrem sprawiedliwości.

Buda, 4. września 1872.

Franciszek Józef m. p.

Melchior hr. Lonyay m.p.

Kochany Trefort! Na przedstawienie Mego węgierskiego ministra-prezydenta mianuję Pana Moim węgierskim ministrem wyznań i publicznego oświecenia

Buda, 4. września 1872.

Franciszek Józef m. p.

Melchior hr. Lonyay m.p.

Gminy Podwysokie, Łopuszna i Demnia w starostwie brzeżańskiem położone postanowiły założyć w Podwysokiem szkołę trywialną i w tym celu zobowiązały się aktem fundacyjnym:

1. Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole obszaru jednego morga;

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie;

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry 200 złr. w. a. oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 6 sągów drzewa twardego;

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie wiele będzie potrzeba.

Do powyższej dotacyi zobowiązał się W. Józef Jakubowicz z Kurzan w celu ulżenia gminie w ponoszeniu wydatków szkolnych deklaracyą z 24. września 1871 dodawać rocznie w drzewie opałowem sześć sągów.

Prawo prezentowania nauczyciela odstąpiła gmina W. Józefowi Jakubowiczowi z Kurzan, jak długo wzmiankowanych 6 sągów drzewa dla szkoły dawać będzie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 6. września 1872.

Część nieurzędowa.

— „Wiener Abendpost“ pisze: „Zamiary i cele właściwe co odbytego zjazdu Monarchów są przedmiotem żywej dyskusyi niemieckiej a szczególnie berlińskiej prasy. Z wielką zgodnością objawia się przekonanie, że celem zjazdu było głównie wzmocnienie porozumienia między trzema państwami w sprawie konieczności pokojowej polityki na wszystkie strony. Twierdzenie, jakoby na zjeździe zamierzono wziąć pod obrady rozmaite nierozwiązane dotąd kwestye polityczne pojedyńczych państw, jest tak samo mylnem, jak wiadomość, że istotnie przyszło już do politycznych ugod. Przy tej sposobności cytują słowa pewnego znakomitego pruskiego męża stanu, który w następujący sposób miał się wyrazić: „Zamiar i cel, jakotež i rezultat kongresu dadzą się sprowadzić po prostu do następujących punktów: najpierw do przyjaźnego zjazdu trzech monarchów, i to jest osobistą stroną kwestyi; powtóre do rękojmi europejskiego pokoju.“

Peszt Na posiedzeniu izby posłów z dnia 10go b. m. dokonano wyboru prezydenta. Z 303 oddanych głosów padło na Szczepana Bitto 209, na Gabryela Varady 84, na Kolomana Ghyczy 2, na Władysława Korizmies 1, na Zudenyi 1, na Pawła Samsicha 1 itd. Wybranym tedy zdstał: Szczepan Bitto. Wybór ten wita prawica hucznym okrzykiem: Eljen! Następuje wybór wiceprezydentów. Wybrano Balę Perczel 203 głosami, Józefa Bano 207 głosami. Na sekretarzy i kwestorów wybrani zostali: Koloman Szell, Piotr Mihalyi Tombori, Wächter, Szeniczey, Mik. Kisz, Wł. Kovacs. Prezydent z starszeństwa wieku Gubody dziękuje za zaufanie i pomoc, której doznał od izby podczas swego trudnego urzędowania, i opuszcza wśród grzmiących okrzyków krzesło prezydenta, przyczem Déak składa mu życzenie, aby na przyszły rok znowu godność tę zajmywał. Na wniosek Ghyczego izba wyraża Gubodemu podziękowanie. Następnie przemówił nowy prezydent Bitto następującemi słowy: „Szanowna izbo! Nie moja własna wola ale wezwanie obowiązku i wola większości szanownej izby prowadzą mnie na to miejsce. Znam trudność zadania, które na mnie wkłada nowy urząd; mam wszakże nadzieję, że cała izba użyczy mi swego wsparcia, ilekroć starać się będę spełnić moje zadanie, które polega głównie na bezstronnem kierownictwie posiedzeń i ścisłem przestrzeganiu porządku dziennego. Zadanie moje jest utrudnionem z powodu, że regulamin nasz wymaga rewizyi i że izba ma przed sobą mnóstwo zadań, których spełnianie, jak się to wyraża Najjaśniejsza mowa tronowa, koniecznem jest do wykończenia rozpoczętego dzieła. Z drugiej strony przepełnia mnie to otuchą, gdy około siebie spoglądam i szereg tych mężów widzę, który już tyle zdziałali dla dobra ojczyzny; gdy zważę, że my wszyscy, jakkolwiek w pojedyńczych kwestyach różnimy się między sobą, przecież zgadzamy się w miłości ojczyzny. (Eljen) Wyrażając prezydentowi z starszeństwa wieku i sekretarzom najgłębsze podziękowanie za ich trudy, pełne poświęcenia, ogłaszam izbę jako ukonstytuowaną i proszę, aby mi zawtórzyła w okrzyku: „Niech żyje król! Niech żyje ojczyzna!“ Cała izba woła po trzykroć: Eljen!

Berlin. Wszystkie dzienniki berlińskie, a z niemi angielskie i inne zajmujące w prasie europejskiej wybitne stanowisko, w tem się zgadzają, iż owocem zjazdu monarchów i dyplomatów w Berlinie nie będzie ani zgodnie sformułowany program, ani nic takiego, coby naprowadzało na mniemanie, iż między trzema zgromadzonymi monarchami zawiązanem zostało jakiebądź przymierze. W tej mierze pisze „Nat. Ztg.“ co następuje: „Trzy na konferencyi reprezentowane mocarstwa zajęte są zanadto własnemi wewnętrznemi sprawami, a zadania ich są tak różnorodne, iż już sam egoizm polityczny odradzałby im wspólnie i bez widocznej potrzeby ujmować w swe dłonie kwestye zewnętrzne. Główne korzyści zjazdu spoczywają w usuwaniu tego wszystkiego, coby mogło sprowadzić pewne naprężenie między najpotężniejszemi mocarstwami Europy; dotykać spraw zewnętrznych znaczyłoby tyle, co zakwestyonować owe korzyści, a to tem niepotrzebniej, iż nigdy może nie było na widowni europejskiej polityki mniej spraw do rozwiązywania, jak obecnie. Aby zaś porozumiewać się co do spraw wewnętrznych pojedyńczych reprezentowanych tutaj mocarstw, to w tej mierze stosunki tak faktyczne jak i konstytucyjne tych trzech państw są tak rozmaite, iż wszelkie w tym kierunku czynione usiłowania, nie potrafiłyby doprowadzić do jakiegobądź rezultatu.

„W obec politycznego położenia — pisze dalej „Nat. Ztg.“ — zjazd ten przyniesie tę główną i jedyną korzyść, iż dzięki jemu, plany Francyi mające nadewszystkiem na celu odwet na Prusach, odroczone być muszą do nieograniczonego terminu. Cesarz Aleksander nie zaniedbał nigdy żadnej okoliczności, aby pokazać Francyi, iż na sojusz z Rosyą liczyć nie może i nie powinna. Toast spełniony w czasie obiadu dworskiego „na zdrowie dzielnej armii pruskiej“ był bardzo wyraźną wskazówką, o ile Francya na błędnej znajduje się drodze, marząc o przymierzu z Rosyą przeciw Prusom.“

— Dzień trzeci zjazdu trzech monarchów poświęcony był wyłącznie manewrom wojskowym. Po 8ej już godzinie rano udali się cesarze wraz z cesarzową Augustą i księżniczkami pruskiemi na dworzec tak zwany Lehrter Bahnhof, zkąd ruszyli w okolicę Szpandawy i wysiadłszy na stacyi Haaken dosiedli cesarze koni i przypatrywali się manewrom, które według ułożonego z góry programu się odbyły.

O $1\frac{1}{4}$ godzinie z południa wrócili dostojnie goście do Berlina i o 4 godzinie danym był w tak zwanej Orlej galeryi obiad dworski, na który 200 zaproszono osób. Próez książąt znajdowali się na tym obiedzie wszyscy ambasadorowie zagraniczni i ministrowie pruscy jako i wielu jenerałów.

Na dyplomatycznym niedzielnym obiedzie u księcia Bismarcka, prócz mniej znanych osobistości, obecnymi byli: książe Gorczakow, minister wojny Milutin, hr Berg, hr. Andrassy, Bellegarde i hr. Pejacsevih.

W manewrach wojskowych w okolicach Szpandawy nie brał udziału kanclerz rosyjskiego cesarstwa ks. Gorczakow, tłumacząc się niedomagającem już raz po raz zdrowiem.

— W Bawaryi rzeczy obecnie tak stoją, że, albo pozostanie stare ministerstwo u steru rządu z jedyną zmianą prezesa, którym ma być Pfretschner, albo całkiem nowi ministrowie kierować będą nadal losami Bawaryi. Jakie to będą osobistości trudno na razie oznaczyć, zwłaszcza że dotąd wszystko grubą pokryte tajemnicą.

Petersburg. Przemowa i pobyt cesarza rosyjskiego w ziemi dońskiego wojska zwróciły uwagę prasy rosyjskiej na stan tej prowincyi. Kozaczyzna dońska w swej organizacyi społeczno-wojskowej może się uważać za resztki dawnego historycznego kozactwa i pod wieloma względami różni się od innych prowincyi cesarstwa rosyjskiego.

Czasopisma rosyjskie piszą obecnie, że organizacya wojskowa całej prowincyi w chwili obecnej jest czystym anachronizmem. Kozaczyzna dońska miała racyę bytu, dopóki ludy koczownicze nad Kaspijskiem i Czarnem morzem nie były całkowicie podbite, a Kaukaz z całą energią opierał się panowaniu rosyjskiemu. Ale w chwili obecnej, po spełnieniu swego zadania, kozaczyzna dońska może i powinna być rozwiązaną. System kolonizacyi wojskowej okazał się w całej Rosyi najzgubniejszym, a ziemia wojska dońskiego jest niczem innem, jak wielką kolonią wojskową. Myśl reformy kozaczyzny już oddawna zajmuje rząd rosyjski, i zdaje się, że kwestya ta wkrótce przyjdzie na porządek dzienny. W duchu reformy przemawiał w. ks. Mikołaj Mikołajewicz do oficerów kozackich, podczas manewrów w Krasnem Siole.

Naczelnik kozaków orenburgskich, jenerał Bobarykin, już przystąpił do reform tej części kozaczyzny przez zaprowadzenie przymusu szkolnego.

Londyn. „Times“ ogłasza podstawy, na których mają się oprzeć układy co do stosunków handlowych pomiędzy Francyą a Anglią. W celu pozostawienia każdemu z państw wolności zmian w każdej porze, warunki te ustanowione będą na czas nieograniczony i będą utrzymane w prawomocności. W razie gdyby je-

den znarodów pragnął zmienić taryfę co do którego towaru, cząstkowa ta zmiana nie pociągałaby za sobą wypowiedzenia całego traktatu i byłaby wprowadzoną w wykonanie po zawiadomieniu i po upływie terminu oznaczonego przez kontraktujące strony.

Wbrew zdaniu objawionemu przez pewne izby handlowe angielskie, rząd francuzki oświadczył zdaje się formalnie, że zaproponowane przez niego zmiany nie dążą wcale do protekcyi handlu, ale że są wynikiem fiskalnych środków, które uczyniły nieodzownemi potrzeby budżetowe. Rząd francuzki upoważnił prócz tego swych ajentów do oświadczenia, że cyfry opłat od pewnych produktów surowych zawotowanych przez zgromadzenie będą ostatniemi zmianami jakie zaproponuje.

W skutek tego podwójnego oświadczenia, rząd francuzki zaproponował wprowadzenie opłat kompenzacyjnych proporcyonalnie oznaczonych pomięozy produktami surowemi a produktami z nich wyfabrykowanemi. Temi Kompensacyjnemi opłatami byłyby naprzykład: 2% od wyrobów bawełnianych, 2½ od jedwabnych, 2½—3% od welnianych i t. p. od innych włókien lub materyi surowych przerobionych.

Urzędnicy francuzcy przeprowadziwszy układy, mają polecenie wykazywać stosunkową małoznaczność tych opłat i cechę przeważnie fiskalną. Rząd francuzki ma nadzieję, że rząd Wielkiej Brytanii uzna w tych propozycyach brak wszelkiego zamiaru opieki, i że naród angielski zrozumie od razu niezbędną potrzebę Francyi, powiększenia swych finansowych środków. Spodziewają się w kołach rządowych francuzkich, że traktat tego rodzaju, ponieważ może być zerwany w krótkim terminie, skłoni Anglię od chętniejszego wypróbowania proponowanego systemu bez wiązania się na przyszłość, zastrzegając sobie tylko prawo do wycofania się.

Zdaje się, że podobne układy toczą się także pomiędzy Francyą, a innemi państwami.

— Sprawa „Alabamy" już ukończona to jest przyznano na sądzie polubownym w Genewie, że Anglia obowiązaną jest wynagrodzić Amerykę i obywateli amerykańskich za szkody zrządzone im przez okręty federacyi południowej, to jest richmondzkiej uzbrojone w portach angielskich; natomiast usunięto domniemane szkody wynikłe w następstwie wojny przez uznanie Stanów południowych za stronę wojującą, oraz przez przerwanie blokady okrętami południowemi uzbrojonemi w Anglii. W ten sposób uproszczony spór przyniesie tylko Ameryce około 3 miliony funtów szterl., które skarb angielski zapłaci. Ameryka wszelako stworzyła, o co głównie jej szło, precedens, który wstrzyma wdawanie się państw europejskich w jej sprawy. Anglia oprócz pieniędzy traci zarazem na powadze politycznej przez takie rozstrzygnięcie. Ale była na to przygotowaną, zgadzając się na poddanie sporu pod sąd, przez co uznała zasadę wynagrodzenia.

Paryż. Czytamy w „Köln. Ztg. z dnia 10. b. m.: „Okólnik rządu, który rozesłano do wszystkich prefektów Francyi w celu zakazania obchodu 22. września jako rocznicy ogłoszenia pierwszej rzeczypospolitej Francyi, brzmi jak następuje:

„Zupełny spokój panował w całym kraju 4. b. m.; kraj pojął w swem głęboko narodowem uczuciu godność narodową i prawdziwe interesa Francyi, dla których nie przystoją namiętne i bezmyślne demonstracye. W pewnych miejscach kraju zamierzano urządzić w dniach 21. i 22. września uroczyste bankiety ku uczczeniu ogłoszenia rzeczypospolitej francuskiej. Występując jedynie przeciw demonstracyom, które podżegają tylko namiętności i dają powód do niesnasek i zaburzeń, upominam panów, abyście przestrzegali pierwotnych mych wskazówek co do politycznych owacyi, bez względu na to, jaką będzie data dnia, które uroczyście obchodzić kraj, lub pewne zamierza stronnictwo. Za normę dla panów w tym względzie służyć ma prawo z 10. czerwca 1868 r. Powinniście nadamprzód dawać wskazówki i rady, ale w razie zamieszek natychmiast energicznie wystąpić, i aby mieć siły po temu, porozumieć się przedtem z władzami sądowemi i wojskowemi."

Wiktor Lefranc.

U Kazimierza Périer bawią od trzech dni hrabia i hrabina Paryża. W skutek tego ogłasza ów były minister Francyi w „Journal de Troyes" następujących słów kilka: „Kazimierz Périer nie tai swego zapatrywania; popiera rząd obecny i życzy mu, aby się utrzymał i utrwalił w przekonaniu, że monarchia nie jest możebną obecnie we Francyi; jej zbawienie jest tylko w zachowawczej rzeczypospolitej. Książęta Orleańscy znają dobrze myśli Kazimierza Périer; są zanadto Francuzami, aby mogli gonić za osobnemi celami i wystąpowali jako pretendenci. Obecny hrabia Paryża na zamku Pont sur Seine nie usprawiedliwia przeto w żadnej mierze komentarzy, do jakich miał dać powód."

Thiers był obecnym na koncercie urządzonym na korzyść rannych Francuzów w ostatniej wojnie. Gdy się niespodzianie ukasał w sali koncertowej, odezwały się natychmiast okrzyki: „Vive Thiers".

W Trouville oczekują posła francuskiego przy dworze włoskim z bardzo ważnemi depeszami. Zdaje się, że prezydent całą wysila energię i zmysł polityczny, aby zaskarbić sobie całkowicie Włochy.

„Evenement" donosi, że hr. Arnim zda w obec wojennego sądu w sprawie Bazaina sprawozdanie z orzeczeń pod tym względem ks. Fryderyka Karola i hr. Moltke.

Dzisiaj przybyło 250 OO. Jezuitów wygnanych z Niemiec. Przybyli z Alzacyi i Lotaryngii pozostaną w Paryżu, reszta uda się do Włoch i Anglii.

Prezes lewego środka jenerał Chanzy jako prezes rady jeneralnej departamentu Ardenów wystosował przed kilku dniami wraz z innymi radcami adres do prezydenta rzaczypospolitej. Podpisani na tym adresie wyrażają jasno i bez ogródki swe przekonania we względzie polityki zarazem liberalnej i konserwatywnej; winszują Thiersowi jego usiłowań, które podejmuje „w celu utrwalenia rzeczypospolitej zachowawczej, która jedynie może powrócić krajowi jego stanowisko w świecie". „Trwaj pan, mówią oni do prezydenta, na drodze, która, jak to pan sam oświadczyłeś z mownicy, zapewnia nam na przyszłość legalnie i pokojowo szybki postęp i utrwalenie jedynego rządu, jaki może zapobiedz rewolucyjnym zachciankom największym wrogom rządu prawdziwie republikańskiego."

Na powyższy adres Thiers odpowiedział jenerałowi Chanzy:

Trouville, 1. września 1872.

Kochany jenerale!

Odebrałem adres rady jeneralnej departamentu Ardenów, który mi nadesłałeś, i pospieszam Ci za niego podziękować.

Proszę Cię, podziękuj wszystkim członkom rady jeneralnej, którzy przyłączyli się do Ciebie, i powiedz im, że oświadczenie szacunku i ufności, które mi przesłali za Twojem pośrednictwem, jest najlepszą nagrodą, jaką mogę otrzymać za moje usiłowania.

Szacunek ludzi światłych łączących naukę z patryotyzmem, jest dla mnie najpotężniejszą zachętą; każe mi on zapomnieć o troskach, trudach i podeszłym wieku, i dodaje mi, jednem słowem siły, której potrzebuję, aby dalej prowadzić moje mozolne zadanie na tej drodze, którą oni pochwalają, i na której jestem zdecydowany wytrwać."

Rzym. Do „Köln. Ztg." piszą z Rzymu pod dniem 9go b. m. co następuje: „Jak to już dawniej donosiliśmy, przedłożonym zostanie zaraz po otwarciu parlamentu projekt rządowy do ustawy o stowarzyszeniach religijnych w Rzymie i rzymskiej prowincyi. Dzienniki poświęcają powyższemu przedmiotowi bardzo wiele uwagi i donoszą, że projekt sam już we wszystkich częściach należycie został wykończonym. Według tego projektu ustawa o stowarzyszeniach religijnych, jaka dotąd obowiązywała tylko rzymską prowincyę, będzie nadal zastosowaną do samego Rzymu z tą tylko różnicą, że stowarzyszenia religijne w Rzymie wprawdzie utracą dotychczasowy obywatelski charakter, dobra ich atoli zamiast uledz zajęciu, obrócone zostaną na ten cel, na jaki pierwotnie były przeznaczone, t. j. na cele religijne, oświaty i cele dobroczynne.

Niektóre dzienniki doniosły, że konferencya, jaką miał mieć minister spraw zewnętrznych Visconti-Venosta z posłem francuskim Fornier, miała przedewszystkiem na względzie skłonienie gabinetu włoskiego do wstrzymania nowej ustawy o stowarzyszeniach religijnych. — Wiadomość ta była mylną, Fournier bowiem równie jak każdy inny dyplomata wie dobrze, iż podobna interwencya byłaby bezowozną, rząd bowiem bądź co bądź postanowił ostatecznie uregulować sprawę klasztorów. Nie mniej wierzyć można, aby z powodu tej sprawy miało przyjść do przesilenia gabinetowego.

Minister wojny powrócił już z obozu pod Somma, gdzie się odbywały wielkie manewra wojskowe, do Rzymu.

W tych dniach ułożoną i podpisaną została we Florencyi konwencya pocztowa między Włochami a Egiptem."

Madryt. Telegramy z Hiszpanii o rezultacie wyborów do senatu zasługują jedynie na uwagę. Gabinet hiszpański tak dobrze w izbie poselskiej jak i w senacie rozporządza znacznie większością, dozwalającą mu zebrać się z całą energią do uporządkowania najżywotniejszych spraw półwyspu Pirenejskiego. Przedewszystkiem zamierza Zorilla oddaną sobie większość zużytkować na doprowadzenie do skutku planów finansowych, z czem w ścisłym zostaje związku wielka pożyczka, nad którą zaraz po otwarciu rozpoczną się rozprawy. — Dzienniki hiszpańskie mocno powstają na prasę angielską, która doradzała Hiszpanii, aby sprzedaży Kuby starała sie wydobyć z przykrego położenia pieniężnego, w jakie zbiegiem różnych okoliczności wtrąconą została. „Corespondenca" oświadcza, że przy najbliższem powstaniu w Irlandyi lub w Indyach, z równą dla Angii pospieszy radą.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj między godz. 7mą a 8mą wieczór dobył się niewiadomy dotychczas sprawca za pomocą witrychu do pomieszkania na 1em piętrze pp. Bronisława i Adama Mussil pod l. 32 przy ulicy sykstuskiej i zabrał ztamtąd suknie męzkie i bieliznę w łącznej wartości 160 złr. Bielizna znaczoną była literami gotyckiemi M. i B. M.

W handlu wędlin p. Underki przy ulicy krakowskiej odebrano wczoraj około godz. 9ej wieczór nieznajomemu terminatorowi podrobiony banknot na 10 złr. Chłopak umknął nim go przytrzymać zdołano.

Wczoraj około godziny 8ej zrana oberwał się w kamieniołomie Icka Knosowa ne Majerówce za rogatką łyczakowską znaczny kawał góry a gruzy zasypały prócz jednego konia z wozem dwóch wyrobników: Józefa Kulczyckiego, maj. lat 30, żonatego, ojca 1go dziecka i Józefa Sobolewskiego, maj. lat 36, żon., ojca 3ga dzieci. Piętnastu innych robotników ocalało przez szybką ucieczkę. Zasypanych zdołano wydobyć dopiero po godzinie 3ej po południu już nieżywych; jeden miał nogi złamane, drugi głowę potrzaskaną. Przyczyną wypadku tego było nieostrożne podkopywanie góry, skąd wybierano piasek. Śledztwo karne zarządnono.

(† Dr. Jerzy Philipps.) W Aigen pod Salzburgiem zmarł dnia 6. bm. Dr. Jerzy Philipps c. k. radca dworu i profesor prawa kościelnego przy uniwersytecie wiedeńskim. Rodzina zmarłego pochodziła z Angli, zkąd przeniosła się do Niemiec. Philipps urodził się w Gdańsku r. 1804. Dobiwszy się w bardzo młodym wieku imienia w naukowym świecie, został profesorem wszechnicy w Berlinie, gdzie ustalił swoją reputacyę naukową wydaniem znakomitego dzieła: „Historya prawa angielskiego". W r. 1828 przeszedł wraz z swoją żoną z religii protestanckiej do katolicyzmu. W r. 1833 przeniósł się do Monachium, gdzie mu ofiarowano katedrę. Tu redagował wraz z słynnym Görresem pismo poświęcone interesom polityczno katolickim, a w r. 1846 wybrany został rektorem wszechnicy. Opuściwszy później tę katedrę zasiadał w r. 1848 w frankfurckim parlamencie, w którym objawiał zawsze głębokie sympatyi dla monarchii austryackiej. Powołany na katedrę do Innsbrucku bawił tam aż do roku 1851, a następnie objął katedrę historyi prawa niemieckiego i kościelnego przy uniwersytecie wiedeńskim. Ważniejsze jego dzieła są „Niemieckie prawo prywatne" (1828) i „Historya Niemiec" (1832). Przez kilka ostatnich lat życia aż do chwili śmierci, która go nagle zaskoczyła, pracował śp. Philipps nad dziełem o prawie kościelnem.

— Niedawno powrócił do Odessy parowiec „Czychaczew", wysłany do krajów odległego Wschodu z transportem win krymskich, dla wypróbowania ich jak dalece zdolne są wytrzymać podróż morską, i nagłe zmiany temperatury bez zepsucia się. „Odesskij Wiestnik" donosi, że wina te (w butelkach) przebyły dwukrotnie zwrotnik, popłynęły brzegi Chin, Indij, Arabji, Azyi mniejszej, a przywiezione napowrót do Odessy, po wypróbowaniu ich przez znawców okazały się jeszcze lepszemi w smaku niż przed odbyciem podróży. Rokują z tego powodu winom krymskim świetną przyszłość, jako mogącym zczasem zastąpić na bogatym rynku odległego Wschodu inne gatunki. W Hong-Kong, Bombay i innych bogatych miastach, wina krymskie, środkujące pomiędzy stołowemi a monemi, bardzo się podobały; chętnie je nabywano i dobre ceny płacono za nie

— Doniesienie z Madrytu z dnia 10. bm. mówi o wypadku zaszłym na kolei między Taragoną a Tartosą, na linii łączącej Walencyę z Barceloną wskutku osunięcia się grobli, iż do 9. wieczór wydobyto z pod gruzów wagonów 7 osób zabitych i 22 ranionych, a nie wiadomo jeszcze, ile w ogóle jest uszkodzonych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Rodnik zr.	c.	Ulanów zr.	c.	Dynów zr.	c.	Brzozów zr.	c.	Komarno zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	50	6	—	6	—	5	50	5	5
„ żyta	5	—	4	62	4	30	4	50	4	32
„ jęczmienia	4	—	3	75	4	—	3	65	2	62
„ owsa	1	75	1	50	2	20	1	32	1	62
„ grochu	5	—	—	—	—	—	5	7	4	73
„ breczki	4	—	4	50	—	—	2	57	4	28
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	—	1	—	1	20	1	37	1	55
Cetnar siana	1	—	1	20	1	10	1	55	1	20
Sąg drzewa twardego	6	50	5	—	7	—	9	—	11	—
„ „ miękkiego	5	—	4	—	5	—	6	—	8	—
Funt mięsa wołowego	—	12	—	13	—	20	—	16	—	16
Miara wina	—	50	—	—	—	—	1	—	—	—
„ piwa	—	16	—	—	—	—	—	16		20
Robotnik z wiktem	—	15	—	30	—	27	—	30	—	40
„ bez wiktu	—	30	—	50	—	55	—	50	—	50

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń, 13go września. Cesarz powrócił tu z Berlina wczoraj po południu.

Peszt, 13. września. W izbie niższej interpelował Nikolicz prezesa ministrów o postępowanie rządu w obec kongresu kościelnego serbskiego. Dziś odbędą się wybory do delegacyi wspólnych.

Berlin, 12. września. Cesarzowa Augusta wyjeżdża dziś wieczór z W. Księciem Badeńskiem i jego żoną (córką i zięciem swoim) na kilka dni do Wartburga, a potem na dłuższy pobyt do Baden-Baden. Ks. Gorczakow jedzie dziś wieczór do Petersburga. Wszyscy obecni książęta wyjechali ztąd w ciągu dnia dzisiejszego.

Bern, 12. września. Przybyli tu członkowie sądu rozjemczego genewskiego i przyjmowani byli przez Radę związkową. Dziś dany będzie na cześć ich obiad. W procesie o fałszerstwo biletów bankowych, prowadzonym w Yverdun, wszyscy oskarzeni skazani zostali na dwa lata więzienia i utratę praw cywilnych przez lat 10, tudzież na koszta procesu.

Paryż 13. września. W komisyi nieustającej zgromadzenia narodowego, interpelowany minister spraw wewnętrznych o mniemane zmniejszenie się wpływu podatków o 90 milionów, oświadczył, że pod względem wstrzymania robót około zakładania min w tunelu góry Cenis, rząd nie uległ żadnemu naciskowi z zewnątrz; następnie, że rokowania względem odnowienia traktatów handlowych przyjaźny biorą obrót. „Journal des Débats utrzymuje, że Francya pragnie dziś tylko pokoju i dodaje, że potęga i wielkość Francyi są wielkiej wagi dla Rosyi i Austryi. Rosya i Austrya będą kiedyś potrzebowały silnej Francyi.

Washington 11. września. W skutku nadejścia ważnych depesz z Genewy wrócił tu prezydent Grant, a jutro zbierze się rada ministrów. Sądzą, że wynagrodzenie przyznane przez sąd rozjemczy genewski wynosi 15 milionów dolarów.

Washington, 13. września. Prezydent Grant wyraził zadowolenie swoje z bezstronnego wyroku sądu wojennego w Genewie, który odpowiada interesom pokoju.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13 września.

Hotel Żorza: Pp. Ks. Ogiński M. i hr. Zaleski A., z Rosyi

Hotel europejski: Pp. Br. Wilczyk H., z Zmigroda. — Gintyłła J., c. r. radca, z Rosyi. — Janicki J., z Ostrowca. — Koźmiński J., z Stanisławowa. — Bratkowski Ł., z Podola.

Hotel Langa: Pp. Wańkowicz J., c. r. kapitan. z Rosyi. — Grab, c. k. nadporuczn., z Przemyśla. — Teodorowicz T., z Klebanówki.

Hotel angielski: Pp. Dr. Popiel S., adw., z Sanoka. — Jełowicki J., z Daszawy. — Jełowicki W., z Myszkowic. — Zielonka R., z Kijowa.

Hotel Kuhna: P. Hr. Kicki K., z Ryczka.

Hotel warszawski: Pp. Katyński S. i Madejewski K., z Gradowiec.

Hotel Krakowski: Pp. Hr. Tarnawski J., z Dublan. — Rutkowski R., z Ostrowa.

Pod białym koniem: P. Zawadzki S., z Buska.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13 września.

Pp. Hr. Borkowski S., do Wiednia. — Hr. Komarnicki B., do Sassowa. — Hr. Skala J., do Juśkowic. — Jankowski L., c. r. generał. do Petersburga. — Wołkow M., c. r. radca, do Odessy. — Reindl A., c. k. major, do Wolicy. — Jezierski S., Kozakowski S., i Mianowski Ł., na Wołyń. — Racioborowski H., do Rdsyi. — Sadowski H., na Wołyń.

TEATR.

Dziś: **„Traviata“** Opera w 4. aktach J. Verdie'go.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g. 11 m. 28	wieczór.
„ „ „	o „ 5 „ 5	rano.
„ „ „	o „ 5 „ 5	po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „ 6 „ 47	rano.
„ „ „	o „ 12 „ 15	w połud.
„ „ „	o „ 11 „ —	wieczór.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „ 6 „ 27	rano.
„ „ „	o „ 12 „ —	w połud.
„ „ „	o „ 10 „ —	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g. 5 m. 57	rano.
„ „ „	o „ 9 „ 45	wieczór.
„ „ „	o „ 10 „ 50	rano.
„ z Czerniowiec „	o „ 10 „ 43	wieczór.
„ „ „	o „ 3 „ 58	rano.
„ „ „	o „ 3 „ 45	po połud.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „ 10 „ 58	wieczór.
„ „ „	o „ 4 „ 18	rano.
„ „ „	o „ 4 „ 3	po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g. 11 m. 32	w nocy.
„ „ „ „	o „ 12 „ 26	w połud.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 13. września. Południowy								
Akc.gal.kol.żel.K.L. a diwd.	—	—	—	—	238	50	239	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	162	—	163	—
„ bank hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 80% ex diwid.	—	—	—	—	229	—	230	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—		—	88	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	81	75	82	25
„ Tow. kr. gal. 4% w a	—	—	—	—	75	—	75	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	75	90	25
Gal. zakł. kred. włość.	—	—	—	—	93	75	94	30
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	79	50	80	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	16	5	23
„ cesarski	—	—	—	—	5	18	5	25
Napoleondor	—	—	—	—	8	67	8	74
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	8	86	9	—
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	65	1	75
„ papierowy „	—	—	—	—	1	47½	1	48½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	62½	1	64
Srebro	—	—	—	—	107	50	109	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. września 1872.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71.40	71.50
od kwietnia do października po 5%	71.40	71.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Medaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	348.—	348.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	348.—	348.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.75	95.25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	104.50	104.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	126.—	127.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	145.—	145.50
Renty Como po 42 lir. austr.	25.—	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.75	97.25
Bukowiny	77.—	78.—
Galicyi	79.75	80.25
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	79.50	80.—
Węgier	81.75	82.25
Galic pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	323.50	324.—
Inst kred. dla handlu po 160 zł.	339.20	339.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1042.—	1045
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	.—
Banku narodowego	877.—	879.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	625.—	627.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	254.—	255.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2095	2100
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	239.50	240.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	162.25	162.75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	334.50	335.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	213.70	213.90
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznyck po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	103.80	104.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	—.	82.25
Gal. banku hyp. po 6%	89.75	90.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	94.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.—	92.25
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	88.40	88.70
„ „ „ (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	92.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	—.—
	(za 100 zł)	
Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.—	102.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	—.—	99.50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189.50	190.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Wunaju po 100 zł. m. k.	98.50	99.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	18.—	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.—	31.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	31.—	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.25	15.75
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.75	30.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.75	26.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.50	118.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 200 zł. m. k.	23.—	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.50	25.—

Weksle.

(Na 3 miesące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	91.80	91.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	92.10	92.20
Hamburg za 100 M. B.	80.30	80.35
Londyn za 10 ft. szt.	108.90	109.—
Paryż za 100 fr.	42.25	42.30

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.24½	5.25½
„ peł. wagi	5.26	5.27
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.70	8.70½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.80	107.80

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. września.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	30
„ „ w srebrze	70	80
Losy z 1860 roku	104	25
Akcye banku wiedeńskiego	874	—
„ „ kredytowego	339	—
Londyn 10 funtów szterlingów	108	75
Srebro	107	80
Napoleondor	8	70½
Dukat	5	24½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2515 2-3) **Licitations-Kundmachung.**

Nr. 1794. Wegen Sicherstellung der nachbenannten im Bereiche der Militär-Bau zu Lemberg und deren Filialen in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1873 erforderlichen Werkmeisterarbeiten und Lieferungen, ferner wegen Verpachtung ärarischer Grundstücke und sonstiger Objecte werden an folgenden Tagen, jedesmal 10 Uhr Vormittags in nachbenannten Orten die Offertsverhandlungen abgehalten werden, und zwar:

Dienstag den 24. September.

in der Kanzlei der k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale zu Stanislau

a) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in Rohatyn,

b) „ „ Kanal- und Senkgruben-Reinigungsarbeiten in Stanislau,

Donnerstag den 26. September 1872

in der k. k. Militär-Bauverwaltungs-Kanzlei zu Lemberg

c) wegen Sicherstellung der Zinkblech-Dacheindeckungen beim Hauptposten Lemberg sammt Filialen,

d) wegen Sicherstellung der Erd-, Maurer-, Steinmetz-, Zimmermanns-, Tischler-, Schlosser-, Glaser-, Spengler-, Anstreicher-, Schmied-, Binder-, Brunnen- und Wagner-Arbeiten zu Lemberg

e) wegen Kanal- und Senkgruben-Reinigung zu Lemberg,

in der Kanzlei der k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale zu Przemyśl:

f) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in Przemyśl, Jaroslau, Sądowa wisznia, Sambor, Hruszów, Drohobycz, Szkło und Jaworów.

g) wegen Sicherstellung der Rauchfangkehrerarbeiten in Przemyśl, Szkło mit Jaworów und Drohobycz,

h) wegen Sicherstellung der Kanal- und Senkgruben-Reinigung in Jaroslau, Hruszów mit Szkło und Drohobycz.

i) wegen Verpachtung der drei offenen Schopfen im Verpflegsmagazin zu Sambor:

in der Kanzlei des k. k. Militär-Stations-Commando zu Brzeżan.

k) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in der Station Brzeżan,

l) wegen Sicherstellung der Kanal- und Senkgruben-Reinigung in Brzeżan,

m) wegen Verpachtung des Obstgartens beim Militärspital zu Brzeżan.

Montag den 30. September 1872.

in der k. k. Militär-Bauverwaltungs-Kanzlei zu Lemberg:

n) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in Żółkiew und Mosty wielkie,

o) wegen Sicherstellung in Gródek und Vordernberg,

p) „ „ in Złoczów,

q) „ „ in Stryj,

r) „ „ der Kochmaschinen, Instandhaltung und Neulieferung für Gródek und Vordernberg,

s) wegen Sicherstellung der Senkgrubenräumigung zu Gródek und Vordernberg,

t) wegen Sicherstellung „ „ zu Złoczów,

u) „ „ „ „ zu Stryj,

v) „ Verpachtung des Gartens beim Verpflegsmagazin in Złoczów,

w) wegen Verpachtung in Stryj.

Die Bedingnisse können während der gewönlichen Amtsstunden in der Kanzlei jener Behörde eingesehen werden, bei welcher die Offertsverhandlung abgehalten werden wird.

Von der k. k. Militär-Bau-Direction.

Lemberg, am 6. September 1872.

(2522 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 1628. C. k. sąd powiatowy w Slemieniu zawiadamia niniejszem, iż wskutek prośby przez Katarzynę Szczygłową wniesionej wprowadzono dochodzenie o uznanie Jana Szczygła z Kukowa za zmarłego, tenże bowiem wracając w r. 1847 z roboty kosiarskiej z Królewstwa polskiego zasłabł w Kamiennej górze koło Stobnicy prawdopodobnie na tyfus głodowy a doszedłszy do Krakowa, wstąpił do szynku Wojciechowej przy Małym rynku, gdzie się przewrócił, a potem z tamtąd przez Tomasza Dyducha prowadzony około kościoła N. Maryi Panny bez przytomności pozostawiony został.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby jakąkolkolwiek wiadomość o jego życiu lub śmierci mieli, aby o tem tut. sądowi lub ustanowionemu dla niego kuratorowi Tomaszowi Bacy w Kukowie donieśli·

Z c. k. sądu powiatowego.

Slemień dnia 8 czerwca 1872.

(2523 2—3) **E d y k t.**

Nr. 17762. Odnośnie do tut. sądowego edyktu z d 2 b. m. do l. 17543 zawiadamia c. k. sąd krajowy w Krakowie z miejsca pobytu niewiadomego p. Szymona Sonnenschein, iż dla niego w miejsce adw. Komara zamianował p. adw. Schaetzla kuratorem a p adw. dr Wilkosza zastępcą z urzędu do sprawy Józefa Langrock o zapłacenie sumy wekslowej 1000 zł. w. a. zpn.

Kraków dnia 9 września 1872.

(2524 2—3) **E d y k t.**

Nr. 18071. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Szymona Sonnenscheina, że pod dniem 7 września 1872 do l. 18071 Emil Baruch wniósł prośbę do tut. sądu o przyjęcie do wiadomości żyra na wexlu z 24 czerwca 1869 i przelanie praw z nakazu zapłaty z 23 maja 1872 l. 10057 wynikających. na rzecz jego, w załatwieniu którego sąd krajowy wydał uchwałę z 7 września 1872 do l 18071.

Gdy miejsce pobytu Szymona Sonnenscheina jest niewiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępywania tegoż na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tut. adw dr. Korczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, doręczając mu powyższą uchwałę.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem Szymonowi Sonnenscheinowi, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 7. września 1872.

(2527 2—3) **E d y k t.**

Nr. 647. C. k. sąd powiatowy w Jordanowie oznajmia, że Szymon Proszek gospodarz w Więcierzy w dniu 22 lutego 1869 bezpotomnie pomarł.

A ponieważ pobyt tegoż żony Reginy Proszek wiadomy nie jest, więc zawiadamia się ją o przypadłym na nię spadku z tem dołożeniem, że jeżeli się w przeciągu roku do sądu nie zgłosi i spadku nie przyjmie, pertraktacya spadku ze zgłaszającemi się sukcessorami i z kuratorem dla niej w osobie wójta z Więcierzy Wawrzeńca Kluski ustanowionego ukończoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów 30 czerwca 1872.

(2528 2—3) **E d y k t.**

Nr. 4421. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie nieobecnej Ruzie Kłopotowej wiadomo czyni, że się równocześnie na podstawie jej cessyi dto Rymanów 16 czerwca 1872 na intabulacyę Minki Bergerowej za właścicielkę części realności w Rymanowie pod lk. 48 położonej, zezwala, a dotyczącą rezolucyę ustanowionemu dla nieobecnej kuratorowi ad actum Samuelowi Gallerowi doręcza.

Rymanów dnia 25 sierpnia 1872.

(2529 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 40825. Opróżnioną jest posada oficyała przy urzędach cłowych w obrębie galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu w XI klasie dyet, z płacą etatową rocz. 700 zł. i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w kwocie jednorocznej płacy etatowej.

Ubiegający się o tę posadę — ewentualnie o posadę asystenta cłowego z płacą 500 zł., mają swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego, tudzież dokładnej wiadomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 1 września 1872.

(2530 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 41088. In Folge Erlaßes des h. k. k. Finanz Ministeriums vom 14 August 1872 Zl. 22693 wird die Gebüren Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer in der Stadt Linz sammt dem 20% außerordentlichen Zuschlage zur Verzehrungssteuer und dem der Stadtgemeinde Linz bewilligten Gemeindezuschlägen und sonstigen mit der Linienverzehrungssteuer zusammenhängenden Gebühren, ferner die Einhebung der Wässer und der Wegmaut bei den betreffenden Linienämtern und Wegmaut-Stationen auf die Dauer vom 1 Jänner 1873 bis letzten Dezember 1875 im Wege der öffentlichen Versteigerung vereint verpachtet werden, die Versteugerung findet am acht und zwanzigsten 28 Septemaeu 1872 um 9 Uhr Vormittags bei der k. k. Finanzdirektion in Linz statt nnd es werden bei derselben mündliche und schriftliche Anbote angenommen werden. Der Ausrufspreis als einjähriger Pachtschilling für die vereinte Verpachtung der genannten Gefälle beträgt 205666 fl. d. i. Zweimalhundert fünf tausend sechs hundert sechzig sechs Gulden ö. W. wovon auf die ärarische Gebühren 152172 fl. und auf die Gemeindegebühren 53494 fl. entfallen.

Das Vadium ist im Baaren oder in österreichischen Staatspapieren nach dem Börsekurse mit zehn Perzent des Ausrufspreises d. i. mit dem Betrage von 20566 fl bei der Licitations-Kommission zu erlegen und es ist auch gestattet dieses Vadium bei einer k. k. Gefällskasse zu erlegen, in welchem Falle die Quittung jener Kasse, welche das Vadium übernommen hat der Lizitations Kommission zu übergeben ist, die näheren Bediengungen können bei der k. k Finanz-Laudes-Direktiou in Lemberg eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direktiou.

Lemberg am 6 September 1872.

(2531 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 30630. C. k. krajowa Dyrekcya skarbu we Lwowie, podaje do powszechnej wiadomości, że z powodu spalenia się żupy skarbowej w Dolinie, załatwienie spraw tyczących się sprzedaży soli, jakoteż sprzedaż surowicy oddano c. k. urzędowi podatkowemu w Dolinie na czas, aż do odbudowania pomienionej żupy i rozpoczęcia w tejże na nowo wyrobu soli.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 4 września 1872.

(2532 2—3) **E d y k t.**

Nr. 7423. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa Władysława Porembalskiego w roku 1863 znikłego do stawienia się w ciągu jednego roku z tem dołożeniem, że gdyby w ciągu tego czasu nie stawił się lub innym sposobem o zostawaniu przy życiu sądu nie zawiadomił, za umarłego sądownie uznanym zostanie.

Przemyśl 4 września 1872.

(247 3—3) **E d y k t.**

Nr. 40881. Lwowski c. k. sąd krajowy na prożbę Franciszka Stegla byłego współwłaściciela realności lwowski nr. 328 i 329¼ z extabulowania z tychże ciężarów dawnych obowiązanego wzywa niniejszem tych wszystkich którzyby z zaintabulowanego na rzecz małoletnich Jamińskich w stanie biernym lwowskich realności nr. 328 i 329¼ jak dom. 3 pag. 400 n. 5 on z pierwszeństwem tabularnem z dnia 22 stycznia 1798 l. 982 testamentu śp. Maryanny z Baczyńskich Jamińskiej z dnia 21 stycznia 1797 r. mocą którego taż testatorka cały swój ruchomy i nieruchomy majątek (wyjąwszy tylko sumy 2928 złp. Pawłowi Baczyńskiemu i Barbarze siostrze jako tychże własność wypłacić się mającej) mężowi swemu Jerzemu z tem zastrzeżeniem przekazała, iż on dzieciom małoletnim Benedyktowi i Jerzemu tudzież Ewie w pierwszem małżeństwie spłodzonej potrzebne utrzymanie dać winien — jakiekolwiek bądź prawa rościć sobie mieli ażeby takowe do roku tj. najdalej dnia 1 października 1873 r. w sądzie tutejszym tem pewniej zgłosili gdyż inaczej na ponowne żądanie petenta powyższy wpis amortyzowanym i wykreślenie onegoż dozwolonem będzie.

Lwów dnia 24 sierpnia 1872.

(2490 3—3) **E d y k t.**

Nr. 11839. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w skutek prośby powoda Izaka Schleina w sporze wekslowym o zapłacenie sumy 250 zł. w. a. zpn. ustanowił dla pozwanej pani Olimpii Grocholskiej kuratorem p. adw. dr. Forysta z substytucyą p. adw. dr. Ringelheima, i zarazem do wniesienia dupliki termin na dzień 19 września 1872 o godzinie 9 rano wyznaczył.

Przypomina się zatem pozwanej aby na powyższem terminie albo sama osobiście stanęła, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzieliła, albo też innego obrońcę obrała, i sądowi tutejszemu o tem oznajmiła.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia dnia 23 sierpnia 1872.

(2462 3—3) **E d y k t.**

Nr. 17686. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Szymona Sonnenschein że przeciw niemu Osiasz A. Fraenkel w Krakowie wniósł pozew o 900 tal., w załatwieniu którego wydano nakaz zapłaty na dniu 3 września 1872 l. 17686.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadomem przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adw. Józefa Schaetzla z substytucyą adw. dr. Hajdukiewicza, kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniosł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. września 1872.

(2471 3—3) **E d y k t.**

Nr. 38194. Lwowski c. k. sąd krajowy na prośbę Franciszka Stegla byłego współwłaściciela realności uwowskich nr. 328 i 329¼ do extabulowania z tychże ciężarów dawnych — obowiązanego, — wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzyby z oświadczenia w stanie biernym realności nr. 328 i 329¼ we Lwowie— jak dom. 3 pag. 397 n. 1 on. z pierwszeństwem tabularnem z dnia 22 czerwca 1795 l. 7035 uwidocznionego — tej osnowy, iż oświadczający Jerzy Jamiński i tegoż żona Maryanna od kupna sprzedaży gruntu w Kaliczej górze pod l. l. 328 i 329 od Elżbiety z Kupińskich Wrzoskówej dnia 10 stycznia 1785 nabytego odstępuje i prawem zwierzchniczej własności co do tego gruntu jakby czynszownik na przyszłość się podaje—jakiekolwiekbądź prawa sobie rościli, ażeby takowe do roku tj. najdalej dnia 1 października 1873 roku w sądzie tutejszym tem pewniej zgłosili, gdyż inaczej na ponowne żądanie petenta powyższy wpis amortyzowanym i wykreślenie onegoż dozwolonem będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia. 24. sierpnia 1872.

(2472 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 40420. W celu przedłużenia tamy kamiennej nr. I. na Dunajcu powyżej mostu rządowego nr. 262 pod Nowym Sączem w cenie fiskalnej 4820 zł. 18 ct. a. w. odbędzie się w c. k. Starostwie sądeckim na dniu 30 września 1872 o godzinie 12 w południe publiczna licytacya za pomocą ofert.

Dotyczące warunki budowy można przeglądnąć w rzeczonem c. k. Starostwie, gdzie także w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe mają być wniesione oferty zaopatrzone w 5% odsetkowe wadyum.

Oferty oddane po terminie lub nie ułożone w przepisany sposób nie będą uwzględnione.

Z c. k. namiestnictwa.

Lwów dnia 5 września 1872.

(2477 3—3) **E d y k t.**

Nr. 10736. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem p. Izabelę Wiercieńską, że w sprawie jej przeciw Esterzy Beigel o zapłacenie sumy wekslowej 250 zł. w. a. zpn. — ostatnia wspomniona Ester Beigel pod dniem 27 sierpnia 1872 l. 10736 prośbę o dozwolenie egzekucyi wniosła, której to prośbie uchwałą z dnia 28 sierpnia 1872 l. 10736 zadość uczyniono.

Gdy miejsce jej pobytu nie jest wiadome, ustanowiono dla niej na jej koszta i niebezpieczeństwo, kuratora adw. dr. Łuczakowskiego z zastępstwem adw. dr. Axelrada, któremu też wspomnioną uchwałę doręczono.

Tarnopol dnia 28 sierpnia 1872.

(2486 3—3) **E d y k t.**

Nr. 47332. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia tym edyktem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Chaima Kitz, że Izrael Izak Kiczales przeciw niemu dnia 27 sierpnia 1872 do l. 47332 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 50 zł. zpn. wniósł, przezco dla niego kurator w osobie p adw. Jekeles z zastępstwem p. adw. dr. Mauscha ustanowiony został.

Rzeczą więc Chaima Kitz, ażeby wcześnie do sądu się zgłosił, lub wcześnie ustanowionemu kuratorowi, albo też innemu rzecznikowi, któregoby sobie obrał, środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej szkodę z zaniedbania tego mu urosłe sam sobie przypisze.

Lwów dnia 28 sierpnia 1872.

(2500 3—3) **E d y k t.**

Nr. 6641. C. k. sąd powiatowy w Jaroslawiu zawiadamia niniejszym Adalberta (Wojciecha) Bąkowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, lub wrazie jego śmierci, jego z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż stowarzyszenie izraelickie „Talmud Thora i p. Antonina Tarnowiecka ostatnia jako dobrowolna zastępczyni pod dniem 20 sierpnia 1872 do l. 6641 przeciw niemu pozew o uznanie i zaintabulowanie za właściciela realności pod lk. 136 przy ulicy Pełkińskiej w Jarosławiu położonej podały i o pomoc sądową prosiły, wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 16 września 1872 o 10 godzinie zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Adalberta (Wojciecha) Bąkowskiego a względnie tegoż spadkobierców sądowi wiadome nie jest, przeto ustanawia się dla zastępstwa pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adw. kraj. dr. Gottlieba z którym wniesiona sprawa według przepisanego dla Galicyi postępowania przeprowadzoną zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby na powyższym terminie albo sami stanęli, albo potrzebne do ich obrony dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, i sądowi oznajmili, w ogóle wszystkie do ich obrony służyć mogące prawne środki przedsięwzięli, inaczej bowiem powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jarosław dnia 22 sierpnia 1872.

(2497 3—3) **O g ł o s z e n i e.**

Nr. 112. Wydział izby adwokatów w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że pana dr. Leona Mendrochowicza wpisał w listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Od wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl dnia 31 sierpnia 1872.

(2508 3—3) **E d y k t.**

Nr, 10159. C. k, sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem nieobecnych Leopolda i Reginę małżonków Weltischów, iż przeciw nim na prośbę Jacheta Lów uchwałą c. k. sądu kraj. wyższego z dnia 17 kwietnia 1872 l. 10190 wydany został nakaz zapłaty sum 19112 zł. 82³⁄₁₀ i 4000 zł. w. a.

Wzywa się zatem tychże pozwanych ustanawiając dla nich kuratora w osobie p. adw. dr. Skałkowskiego z substytucyą p. adw. dr. Łużeckiego, aby temuż kuratorowi potrzebne do obrony dowody dostarczyli, lub innego pełnomocnika sądowi wskazali.

Przemyśl dnia 4 września 1872.

(2491) **Kundmachung.**

Nr. 14218. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte als Handelsgerichte wird bekannt gemacht, daß am Heutigen in das Register für Einzelnfirmen für den Betrieb einer Erdäpfelstärke- und Syrupfabrik in Tarnow die Firma: „W. A. Scholten“ und Gerhard Reuvers Director der genannten Fabrik in Tarnow als Procurist dieser Firma eingetragen wurden.

Firmainhaber ist Wilhelm Albert Scholten Fabriksbesitzer in Tarnow.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Tarnow, am 22. August 1872.

(2502 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 39566. Podaje się do powszechnej wiadomości, że stosownie do reskryptu wys. c. k. ministerstwa skarbu z dnia 17. sierpnia 1872 do l. 10535 przy urzędach sprzedaży soli w Wieliczce i w Bochni począwszy od 1. października 1872 — godziny urzędowe od 8 godziny rano do 3 godziny po południu trwać mają.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 28. sierpnia 1872.

Kundmachung.

Nr. 39566. Es wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in Folge Finanz-Ministerial-Erlasses vom 17ten August 1872 Z 10535 die Amtsstunden bei den Salzverschleißämtern in Wieliczka u Bochnia vom 1. October 1872 angefangen von acht Uhr Früh bis drei Uhr Nachmittags festgesetzt werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 28. August 1872.

(2516 1—3) **Konkurs.**

L. 16718. W galicyjskim okręgu pocztowym są cztery miejsca czasowego sługi urzędowego pocztowego, z tych trzy przy urzędzie pocztowym w Krakowie, a jedno we Lwowie z rocznem wynagrodzeniem 350 złr. i z dodatkiem ubioru pocztowego za złożeniem kaucyi w kwocie 200 złr. do obsadzenia.

Ubiegający się o powyższe miejsca winni podania swe w przeciągu czterech tygodni, licząc od 15. t. m. wnieść do c. k dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów dnia 7. września 1872.

Concurs.

Nr. 16718. In dem Lemberger Postdirections-Bezirke sind vier zeitliche Postamts-Dienersstellen, und zwar drei beim Postamte in Krakau und eine bei jenem in Lemberg mit dem Jahreslohne von 350 fl., dem Genusse des Dienstkleides und der Cautionspflicht auf den Betrag von 200 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre Gesuche binnen vier Wochen vom 15. September d J. an bei der Lemberger Postdirection einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 7. September 1872.

(2525 1-3) **Edikt.**

Nr. 13239. Das k. k Kreis- als Wechselgericht in Stanisławów macht hiemit dem unbekannten Ortes sich aufhaltenden Daniel Müller bekannt, daß in Folge der Wechselklage des Martin Lechner wird ihn pto. 227 fl. öst. W. unter 4ten September 1872 Z. 13239 der Zahlungsauftrag erlassen und daß das Gericht ihm einen Curator in der Person des Advocaten Hrn. Dr. Kwiatkowski mit Substituirung des Advocaten Dr. Tutak bestellt, und diesem Curator den Zahlungsauftrag zugestellt hat, der seinem Wohnorte nach unbekannte Belangte wird daher aufgefordert, daß er entweder dem bestellten Curator die Behelfe seiner etwaigen Einwendungen mittheile oder sich einen anderen Vertreter bestelle und solchen dem Gerichte nahmhaft machen soll, widrigens er die Folgen seiner Nachlässigkeit sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 4. September 1872.

(2533 1—3) **Edikt.**

Nr. 3218. Das k. k. Bezirksgericht Kenty giebt kund, daß die vom Teschner k. k. Kreisgerichte unterm 16. Juli 1872 Z 5504 zur Befriedigung der Forderung des Herrn Julius Witaliński pr. 190 fl 62 kr. öst W s. N. G. bewilligte executive Feilbiethung der den Eheleuten Kanty und Anna Markielowscy gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, in Kenty gelegenen Hälfte der Realität CNr. 290 neu 368 alt sammt Zugehor, d. i. Gebäuden und Gründen wie solche im Schätzungsprotokolle ddto. 2. März 1872 beschrieben und geschätzt wurde, beim hierortigen k. k Bezirksgerichte in drei Terminen, d. i. am 22. October 1872, am 18. November 1872 und am 17. December 1872, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

1. Den Ausrufspeis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswerth im Betrage pr. 476 fl. 40 kr. öst Währ. und wird die obige Realität sammt Zugehör in zwei ersten Terminen nur um oder über den Schätzungswerth, am dritten hingegen auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden. 2. Jeder Mitlizitant hat ein Vadium im Betrage von 10Pct. des Ausrufspreises, d i. im runden Betrage pr 48 fl. öst. W. vor der Licitation zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen. 3. Die annoch unbekannten Gläubiger, dann diejenigen, denen dieser Feilbiethungsbescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, oder welche inzwischen oder später Pfandrechte auf die obige Realität erwerben sollten, werden durch den Curator Hrn. Advocaten Dr. Chrzanowski und durch dieses Edict verständigt.

Kenty, am 20. Juli 1872.

(2536 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 17255. Przekonawszy się, iż droga krajowa między Baranowem a Mielcem dotychczas jeszcze nie jest tak dalece wykończoną, ażeby karyolki na tej przestrzeni obiegać mogły, znosi się niniejszem uchwały okólnikiem z dnia 25. sierpnia b. r. l. 16288 ogłoszone, dotyczące zarowadzić się mających jazd karyolką do Baranowa. Tem samem zatrzymuje się dotychczasowy porządek jazdy posłańczej między Dzikowem a Dębicą aż do dalszego zarządzenia.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 10. września 1872.

Kundmachung.

Nr. 17255. Nachdem man sich die Ueberzeugung verschafft hat, daß die Landesstrasse zwischen Baranów und Mielec noch nicht soweit vollendet ist, daß auf derselben Cariolwägen cursiren könnten, so erhält es von den mit dem Circulare vom 25 August l J. Zhl. 16288 hinsichtlich der Ausdehnung der Cariolpost bis Baranów getroffenen Verfügungen fein Abkommen, und haben sonach bis auf Weiteres die Bothenfahrten zwischen Dzików und Dębica in der bisherigen Ordnung zu cursiren.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, ten 10. September 1872.

(2538 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 687-pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady oficyała przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie z płacą rocznych 600 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę 700 zł. w a rozpisuje się konkurs z terminem 14 dni rachując od trzeciego umieszczenia tegoż konkursu w Lwowskiej gazecie.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje załącznikami należycie poparte prośby wnieść do Prezydyum c. k sądu obwodowego w Stanisławowie.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie dnia 12 września 1872.

(2539 1—3) **Edykt.**

Nr. 13626. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia Jana Kantego Krakowskiego, że Mariem Salz przeciw niemu o wykreślenie sumy 250 zł. a. w. ze stanu biernego realności pod l 84 na Zawalu w Tarnowie położonej pozew wytoczyła, w skutek którego do rozprawy ustnej termin na dzień 27 września 1872 o godz. 10 rano wyznaczony został.

Obronę praw pozwanego w tym sporze jako niewiadomego z miejsca pobytu powierzouo p adw. dr. Ludwikowi Kapiszewskiemu jako kuratowi ze zastępstwem p. adw. dr. Stanisława Tokarza.

Będzie więc rzeczą pozwanego zgłosić się do rzeczonego kuratora i dostarczyć mu środków obrony, lub też innego obrać sobie zastępcę, ile że skutki zaniedbanego zgłoszenia się sam sobie przypisze.

Z Rady c. k. sądu obwodowego

Tarnów, dnia 1. sierpnia 1872.

(2540 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 16745. C. k sąd obwodowy w Tarnowie obwieszcza na żądanie Jana Rynkała z Tarnowa dnia 5 października 1871 l. 16745, że Aleksander Dereniewicz z Tarnowa miał w 18 roku życia swego wyjść do powstania węgierskiego w. r. 1848, służyć w oddziale Dembińskiego, i w bitwie z c. k. wojskiem austryackiem pod Zygardami poledz od kuli dnia 14 czerwca 1849.

Ponieważ odtąd więcej jak trzy lata minęło, i Aleksander Dereniewicz niepowrócił, ani innego znaku życia nie daje; przeto dozwala się na wdrożenie postępowania o uznanie go za umarłego i wzywa się wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci jego stwierdzających mieli jaką wiadomość, aby o tem w przeciągu trzech miesięcy donieśli temu sądowi, lub kuratorowi nieobecnego p. dr Kapiszewskiemu adw. w Tarnowie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 26 października 1871.

(2541 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 5113. C. k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, iż p Zygmunt Marszałkowicz z Wojakowy w myśl uchwały c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 3 września 1872 do l. 13284 za marnotrawcę uznany został, i ustanawia mu kuratora w osobie p. Maksymiliana Marszałkowicza z Kamienicy powiatu sądowego Krościenko.

C. k. sąd powiatowy.

W Brzesku dnia 11 września 1872.

(2542 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 2691 C. k. sąd powiatowy w Stryju ogłasza niniejszem, że na prośbę Klementyny Schecher celem zniesienia wspólności realności nk. 19 na Podzamczu w Stryju między powódką Klementyną Schecher i pozwaną Maryanną Pacholak istniejącej w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności nk 19 na Podzamczu w Stryju w dniach 11 października 1872, 15 listopada 1872 i 13 grudnia 1872 każdą razą o 10 godzinie przed południem się odbędzie.

Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa 856 zł. 15 ct. w. a.

Licytacya ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i niżej ceny się odbędzie.

Wadyum wynosi 10 od sta ceny szacunkowej

Resztę warunków, tudzież wyciąg takularny i akt detaksacyi można przejszeć w tutejszo sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj dnia 9 sierpnia 1872.

(2543 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 3580. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach w załatwieniu odezwy c. k. sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 6 lutego 1872 l. 946 celem zaspokojenia wierzytelności wekslowej Jakuba Schąnzera w kwocie 200 zł. z 6% od dnia 17 grudnia 1870 kosztów sądowych w kwotach 6 zł. 72 kr. : zł. 2 kr. 9 zł. 62. kr. 5 zł. 52 kr. 2 zł i 10 zł. 37 kr. rozpisuje niniejszem w miejsce tutejszo sądowy edyktem z dnia 22 kwietnia 1872 l 574 wyznaczonych, atoli upadłych terminów licytacyjnych do egzekucyjnej publicznej sprzedaży realności pod nr. 368 n. 6 st. w Chocni położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, własnością masy leżącej zmarłego dłużnika Józefa Widlarza będącej protokołem z dnia 19 maja 1871 l. 2363 zastawniczo opisanej a protokołem z dnia 14 listopada 1871 l. 3726 na 4100 zł. oszacowanej składającej się z 14 morgów 1495□ sążni gruntu ornego domu i budynków gospodarczych — trzy nowe termina a to w dniach 14 października, 14 listopada i 12 grudnia 1872 zawsze o godzinie 10 z rana w sądzie tutejszym pod warunkami w edykcie z dnia 22 kwietnia 1872 l. 574 wyszczególnionemi, w nr. 116, 118, 121 Gazety lwowskiej ogłoszonemi.

O czem się chęć kupna mających i strony interesowane zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Wadowice dnia 7 września 1872.

(2545 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 11340. W c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu odbędzie się w dniach 26 i 27 września 1872 od 8 z rana do 12 godziny w południe druga publiczna ustna licytacya względem sprzedania pięciu stajen, niegdyś wojskowych obecnie skarbowych w Budzanowie, powiecie politycznym Czortkowskim leżących, cial tabularnych niestanowiących pod szczegółowemi przy ogłoszeniu pierwszej licytacyi wydanemi warunkami, które każdy chęć kupienia mający, nie tylko w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu, ale też i u c. k. komisarza straży skarbowej lub też w c. k. starostwie powiatowem w Czortkowie a nawet i przy oddziale c. k. straży skarbowej w Budzanowie w zwykłych urzędowych godzinach przejrzeć może.

26 września 1872 odbędzie się ustna licytacya na pojedyncze stajnie a 27 września do godziny 12 w południe na kompleksa to jest na 2 3 4 lub wszystkie stajnie razem.

Po zamknięciu ustnej licytacyi dnia 27 września 1872 o godzinie 12 w południe odbędzie się publiczne otworzenie pisemnych ofert, które najdalej do 25 września 1872 do 2 godziny po południu na ręce naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu wniesione być mogą, gdyż później wniesione nie będą uwzględnione.

Sprzedać się mające stajnie z gruntami pod niemi się znajdującemi i cenami wywołania wykazują się jak następuje:

a) stajnia nr. 1 z gruntem 111^{0}□ i 7″□ w cenie 881 zł.

b) stajnia nr. II. z gruntem 56^{0}□ w cenie 444 zł.

c) stajnia nr. III. z gruntem 56^{0}□ w cenie 444 zł.

d) stajnia nr. IV. z gruntem 108^{0}□ 4 stóp i 7 cali kwadratowych w cenie 954 zł.

e) stajnia nr. V. z gruntem 107^{0}□ i 3 stóp kwadr. 9 cali kwadr. w cenie 750 zł.

Wadyum wynosi 10% ceny wywoławczej.

Z c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Tarnopol dnia 7 września 1872.

(2511 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3209. C. k. sąd powiatowy w Stryju ogłasza niniejszem, że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 16 lipca 1872 l. 8867 Jakób Kaim rolnik i cieśla z Rachlenic za marnotrawcę uznany jest, i że mu na kuratora Albina Piltnera z Rachlenic nadano.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj dnia 24 lipca 1872.

(2513 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 37180. Na podstawie §. 21 ustawy wojskowej przyznało c. k. Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. k. państwowem Ministerstwem wojny uprawnienie do wstąpienia jako jednoroczni ochotnicy bez składania egzaminu wstępnego tym zwyczajnym słuchaczom naukowego zakładu rolniczego w Gorycyi (Görz), którzy się wykażą, że ukończyli gimnazyum niższe, albo niższą szkołę realną z postępem uprawniającym tychże do wstępu do wyższego gimnazyum, albo wyższej szkoły realnej, a następnie ukończyli także z dobrym postępem rzeczoną szkołę rolniczą.

Co się podaje wskutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 6 lipca 1872 r. l. 6340 do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 27 sierpnia 1872.

(2520 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 23561. C. k notaryusz Adolf Kiernik, reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 1872 l. 7088 z Brodów do Bełza w okręgu c. k. sądu krajowego lwowskiego przeniesiony, ma w nowej posadzie swe urzędowanie dnia 11 września 1872 rozpocząć.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów dnia 5 września 1872.

Erkenntniß.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Beschlusse vom 30ten August 1872, Nr. 12438 / Stf. über das Begehren der Staatsanwaltschaft nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868 Nro. 142 R. G. B. das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 10 (39) der periodischen Druckschrift „Občan“ vom 29ten August 1872 wegen der auf der zweiten Seite unter Rubrik „Věstnik Prostějovsky“ vorkommenden drei Artikel mit den Aufschriften: „Stalo se“ dann „Založna a mistodrzitelstvi“ und „Dr. Zaillner a záložna“ in der Richtung des Vergehens nach § 300 St. G. B. ausgesprochen. (2534)

(2474 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 22871. C. k. wyższy sąd krajowy potwierdza, że Antoni Nieczuja Witosławski, reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. grudnia 1871 r. l. 12793 do Belza mianowany, a w drodze zamiany z Adolfem Kiernikiem reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. czerwca 1872 l. 7088 do Brodów przeniesiony c. k. notaryusz dnia 28. sierpnia 1872 przysięgę służbową złożył, i z dn. 10. września 1872 urzędowanie swoje w Brodach rozpocząć może, z którym dniem urzędowanie c. k. notaryusza Adolfa Kiernika w Brodach ustać ma.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 3. sierpnia 1872.

(2476 3—3) **E d y k t.**

L. 13025. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszym, że urzędowanie czortkowskiego komornika pogranicznego Leonarda Antoniego dw. im. Zajączkowskiego z dniem 22. stycznia 1854 ustało i wzywa się wszystkich, którzy jakie pretensye do tegoż komornika pogranicznego w skutek jego urzędowania bądź to z powodu zaległych taks lub innych prywatnych pieniędzy do sądowego zachowania oddać się mających, mają, aby takowe w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w przeciągu jednego roku i dnia, od dnia tego ogłoszenia tem pewniej zgłosili, w przeciwnym bowiem razie do ekstabulacyi kaucyi tegoż komornika pogranicznego w sumie 1200 zł. m. k. w stanie biernym realności l. k. $182^2/_4$ w Stanisławowie położonej przystąpi się.

Z c. k. sądu obwodowego

Stanisławów dnia 31 sierpnia 1872.

(2498 3—3) **E d y k t.**

Nr. 12464. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż realność pod l. 494 dz. I. 91 gm. I. w Krakowie położona, Katarzyny z Szołajskich Romerowej własna, celem zaspokojenia pretensyi Wys. skarbu a mianowicie należytości od spadku po śp. Janie i Emilii Kuderskich, wymierzonej wezwaniem płatniczem z 23 września 1861 D l. 2275 a sprostowanej przez c. k. dyrekcyę powiatową skarbu na kwotę 264 zł. 22 kr. w. a. wraz z 5% procentami zwłoki od dnia 8 listopada 1861, tudziez kosztami egzekucyjnemi, a mianowicie kosztami dozwolonego egzekucyjnego oszacowania, uchwałą z dnia 10 grudnia 1866 do l. 22367 w ilości 17 zł. 28 kr. w. a przyznanemi, kosztami uskutecznienia tegoż oszacowania, przyznanemi uchwałą z 24 marca 1868 do l. 4956 notaryuszowi Muczkowskiemu w kwocie 5 zł. 25 kr. w. a. detaksatorowi Zielińskiemu w kwocie 16 zł. w. a. i detaxatorowi Kołodziejskiemu w kwocie 8 zł. w. a. oraz kosztami egzekucyjnemi obecnie w kwocie 16 zł. 37 kr. w. a. się przyznającemi — dozwala przymusowej sprzedaży realności pod l. 494 dz I. 91 gm. I w Krakowie położonej p. Katarzyny z Szołajskich Romerowej własnej, aktem z dnia 29 maja 1867 na zaspokojenie wyżej rzeczonej należytości i innych wys. skarbu, egzekucyjnie oszacowanej w trzech terminach, a mianowicie w dniu 18 października 1872 w dniu 15 listopada 1872 i w dniu 6 grudnia 1872 każdym razem o godz. 10 rano, w zabudowaniu sądowem obok kościoła św. Piotra pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa w kwocie 21493 zł 76 kr. w. a. niżej której wartości szacunkowej realność powyższa w pierwszych trzech terminach sprzedaną nie zostanie.

Gdyby pierwsze trzy termina bezskutecznie minęły wyznacza się termin na dzień 6 grudnia 1872 o godz. 4 po południu do przesłuchania wierzycieli hipotecznych celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych z tem dołączeniem, że głosy niestawających, policzone zostaną do większości głosów stawających, poczem rzeczona realność także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacjnej $^1/_{10}$ część ceny szacunkowej to jest 2150 zł. w. a. jako wadyum w gotówce lub w publicznych obligacyach państwa austryackiego, w obligacyach indemnizacyjnych galicyj. lub też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego, lub Banku hipotecznego galic. z kuponami bieżącemi, które to papiery według kursu jaki w najnowszej Gazecie urzędowej, przez chęć kupna mającego, do aktów licytacyi złożyć się mającej, widoczny będzie, nigdy jednak nad ich nominalną wartość przyjęte będą.

3. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem. innym zaś licytantom zostanie po ukończonej licytacyi zwróconem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności, tudzież akt oszacowania tejże przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tej licytacyi zawiadamia się wszystkie wiadome osoby interessowane, wierzycieli hipotecznych, tudzież niewiadome z imienia, życia i miejsca pobytu dzieci Karoliny z Kuderskich Miłkowskiej, niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych i tych. którzyby po dniu 4 kwietnia 1872 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiejkolwiek przyczyny, albo wcale nie lub zapóźno doręczoną została, do rąk kuratora p. adw. dr. Wilkosza.

Kraków dnia 25 lipca 1872.

(2509 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 5601. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die in Sachen Bernhard Windholz ctra Johann und Katharina Góral pto. 300 fl. öst. W. s. N. G. mit hiergerichtl. Edict vom 19 Mai 1872 Nr. 2908 civ. ausgeschriebene Feilbiethung behufs executiven Verkaufs der gegnerischen Realität CNro. 246 alt 149 neu in Alzen über Ansuchen des Exequenten de praes. 16. August 1872 Nr. 5601 auf den 20. September und 18. October 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter den bereits kundgemachten Feilbiethungs-Bedingnissen verlegt wird.

Biała, am 17. August 1872.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.